

اختلافات کلی و منوجین

سیاست‌های داخلی کاخ سفید درگیر روندی بسیار پیچیده و مشکلات متعدد بوروکراتیک بود که اکثر این مشکلات هم به رسانه‌ها درز پیدا می‌کرد. برای پست‌های مختلف از جمله نمایندگی آمریکا در سازمان ملل نامزدهای مختلف مطرح و بعد حذف می‌شدند، حتی افرادی وارد (تیم ترامپ) می‌شدند و بعد از آن بیرون کشیده می‌شدند و بعد دوباره وارد می‌شدند. افرادی به دولت نزدیک می‌شدند یا در واقع حتی برای پستی انتخاب می‌شدند تا این که یک باره عواملی باعث می‌شد صلاحیت‌شان تأیید نشود و از رقابت حذف شوند. این روندهای پیچیده ما را وادار می‌کرد دوباره از اول جست و جوها را از سر بگیریم. حتی در شرایطی که من و پمپئو فکر می‌کردیم موافقت ترامپ را درباره یک نامزد خاص جلب کرده ایم، اغلب اشتباه می‌کردیم. همان طوری که پمپئو در نشست گروه ۲۰ در ماه نوامبر گفت: «یک لحظه هم نمی‌شود او (ترامپ) را تنها گذاشت.» درست مانند حضور در یک تالار آینه بود. پس از هفته‌ها جست و جو برای یافتن جانشین مناسبی برای هبلی، با خودم فکر می‌کردم که آیا واقعاً می‌توانیم تا قبل از اتمام مهلت سه ماهه پایان کار هبلی در شروع سال جدید، بموقع نامزد قطعی جانشینی او را پیدا و برای تأیید معرفی کنیم.

در حقیقت این اتفاق تا ۲۲ فوریه رخ نداد. عصر آن روز ترامپ مرا به اتاق بیضی فرا خواند. در آنجا او کلی گرفت درباره معرفی او به‌عنوان جانشین هبلی در سازمان ملل توافق کرده بودند. پمپئو هم به اندازه من از این انتصاب خوشحال بود اما در عین حال ناراحت بودیم که تقریباً پنج ماه برای مسأله‌ای که می‌توانست فقط چند روز بعد از استعفاي هبلی حل شود، وقت تلف شده است. ترامپ به گرفت گفت: «نمایندگی آمریکا در سازمان ملل متحد بعد از شغل من (ریاست جمهوری)، بهترین شغل دولتی است» که به نظر من حرف غلطی بود. ما دست‌کم با مشورت بخش‌های اجرایی دولت، کار خود را انجام داده بودیم ولی این رازهای هاری رسیدن به یک تصمیم، تقریباً پنج ماه به طول انجامید که زمان خیلی زیادی است.

با ادامه مشکلات متنیس، گمانه زنی‌ها به این سمت و سو کشیده شد که آیا بالاخره نوبت کلی هم رسیده است. پمپئو گفت: «اگر متیس برود، کلی هم رفتنی خواهد بود.» این حرف زیاد هم غیرمنطقی نبود. این خروج‌ها از دولت ترامپ، اکنون دیگر به‌دلیل سوء عملکرد فردی نبود بلکه مفهوم تغییر در خط مشی کاخ سفید را نیز به همراه داشت. مشکلات بی‌پایان نیلسن با ترامپ نیز نشان از رفتن زود هنگام او داشت که خود انگیزه دیگری را برای خروج کلی ایجاد می‌کرد. ولی نیلسن برای ترک کاخ سفید سماجت به خرج می‌داد و در حقیقت تا آوریل ۲۰۱۹ که کار خود ادامه داد که شاید خیلی طولانی‌تر از زمانی بود که او باید به خاطر خودش، داوطلبانه می‌رفت. روابط جان کلی و کوشتر نیز از زمان مناقشه بر سر مجوز امنیتی کوشتر خوب نبود.

کلی همچنین مشکلات خاص خود را با منوجین وزیر خزانه‌داری و معتمد ترامپ داشت که به مشکلاتی که من با منوجین داشتم، شباهتی نداشت. برای مثال، در ژوئیه ۲۰۱۸ منوجین نگرانی‌های بی‌پایانی درباره انتشار گزارش‌هایی درباره تحریم‌های جدید بانک روسیه به دلیل کمک به تسهیل معاملات مالی بین‌المللی کره شمالی داشت. ترامپ با اعمال چنین تحریم‌هایی موافقت کرد اما نمی‌خواست این خبر رسانه‌ای شود تا از واکنش‌های منفی احتمالی از سوی مسکو و بیونگ یانگ جلوگیری کند. منوجین نگران آن بود که در صورت عدم انتشار خبر این تحریم‌ها، کنگره او را به بهانه سرویوش گذاشتن بر این مسأله، سؤال پیچ کند. فکر می‌کنم او از نظر عصبی بشدت تحت فشار بود ولی بالاخره چند روز بعد، ترامپ با انتشار خبر تحریم بانک روسیه موافقت کرد. کلی با اوقات تلخی به من گفت منوجین باوجود تمایل غیرعادی اش برای حضور در جلسات اتاق بیضی و سفر به خارج، بیشتر از هر چیزی مراقب است موقعیت خودش در معرض خطر قرار نگیرد. چند روز قبل من و کلی درباره تلاش‌های منوجین برای شرکت در نشست‌هایی که او نقشی در آنها نداشت، صحبت کرده بودیم. منوجین حتی از ترامپ خواسته بود او را به این جلسات دعوت کند. کلی گفت مطمئن است منوجین نیمی از وقت خود را نیز پشت میز کارش در خزانه‌داری نگذراند و در عوض بسیار مشتاق است در جلسات کاخ سفید و سفرهای رئیس جمهوری حضور داشته باشد. کلی با لحنی تحقیرآمیز گفت: «منوجین را در ساختمان وزارت خزانه‌داری کمتر به رسمیت می‌شناسند.»

در همین زمان، تلاش‌های طولانی متیس برای اخراج ریکاردل به همراه تلاش‌های کارکنان دفتر بانوی اول در نهایت مؤثر واقع شد. من به پاریس سفر کرده بودم تا قبل از ورود ترامپ برای حضور در مراسم یکصدمین سالگرد پایان جنگ جهانی اول در ۱۱ نوامبر، در نشست‌های مفصلی شرکت کنم. غروب ۹ نوامبر هنگامی که به همراه مشاوران امنیت ملی فرانسه و آلمان به سمت محل برگزاری مراسم شام حرکت می‌کردیم، کلی از داخل هواپیمای ایرفورس وان که به پاریس نزدیک می‌شد، به من زنگ زد. تماس تلفنی ما امن نبود، از این‌رو به طور کامل صحبت نکردیم تا این که نزدیک به نیمه شب، کلی به من گفت که دفتر بانوی اول همچنان به‌دنبال اخراج ریکاردل است. کلی گفت: کاری از دستم بر نمی‌آید.

دور نمای

چاپ‌اندلی (چین)

«شی جین پینگ» رئیس حزب کمونیست حاکم بر چین، پیروزی «نگوین فو ترانگ»، رئیس حزب کمونیست ویتنام را در انتخابات حزبی تبریک گفت و بر لزوم تعاملات استراتژیک دو کشور تأکید کرد. این سومین دوره‌ای است که رئیس جمهوری ویتنام در انتخابات پیروز شده و در طول این سال‌ها با همتای چینی‌اش روابط نزدیکی داشته است.

یواس ای تودی (امریکا)

رئیس جمهوری منتخب امریکا در ادامه اقداماتش برای اصلاح سیاست‌های دولت «دونالد ترامپ» و تحقق وعده‌ای که در دوران کاندیداتوری‌اش داده بود، ضمن صدور مجوز سقط جنین در بیمارستان و مراکز درمانی، اعلام کرد زنان فقیر می‌توانند با سرمایه دولت این اقدام را انجام دهند. او همچنین وعده تعیین قضاتی را داد که این حکم را حمایت کنند.

این‌دپندنت (انگلیس)

در شرایطی که انگلیس به عنوان نخستین کشور جهان واکسیناسیون را آغاز کرد اما خبرها حاکی از آن است که روند توزیع واکسن در مناطق فقیرنشین به‌خوبی پیش نمی‌رود و دولت مورد انتقاد قرار گرفته است. در این میان سرباز ۱۰۰ ساله جنگ جهانی نیز که برای مبارزه با کرونا برای دولت پول جمع می‌کرد، با ابتلا به این ویروس بستری شده است.

کودتای نظامی علیه دولت «سوچی»

پس از چند ماه تلاش بی‌فرجام برای ابطال نتایج انتخابات میانمار،

ارتش با دستگیری رهبران این کشور، کودتا کرد

زهره صفاری/ ارتش میانمار که پس از ماه‌ها تلاش نافرجام برای اثبات ادعای تقلب در انتخابات در کودتایی با دستگیری مقامات ارشد کشور، قدرت را برای یک سال در دست گرفت، با واکنش‌های شدید بین‌المللی سبیل انتقادات بسیار شد.

به گزارش «الجزیره»، در آغازین ساعات اامداد دیروز یگان‌های ارتش، «آنگ سان سوچی» رئیس دولت میانمار و «وین مینت» رئیس جمهوری، چند نفر از وزرا و بهرمان حزب اتحادیه ملی و شماری از فعالان سیاسی را بازداشت کردند. در پی این اقدام، ارتش با انتشار بیانیه‌ای از شبکه تلویزیونی خود اعلام حکومت نظامی کرد و از انتقال قدرت به «مین‌آنگ هلینگ» رهبرانی است که اتحادیه ملی دموکراسی به رهبری «آنگ سان سوچی»، برنده جایزه صلح نوبل ۱۹۹۱، در انتخابات سال گذشته با کسب ۸۳ درصد آرا در انتخابات پارلمانی به پیروزی رسیده است اما از همان زمان ارتش که نتیجه انتخابات را قبول

نداشت با ادعای تقلب در انتخابات

آن را مخدوش اعلام کرد. گرچه اتهام

تقلب در انتخابات این کشور بدون ارائه اسناد و مدارک از سوی ارتش اثبات نشده و کمیسون انتخابات نیز در حالی در داخل کشورش سیاستمداری محبوب به شمار می‌رود و بسیاری از مردم در طول این چند ماه با برافراشتن پرچم کشورشان از پنجره خانه‌ها و نصب پلپوردهایی از «سوچی» در سطح شهر، حمایت خود را از رهبر ۷۵ ساله‌شان نشان داده و همین شرایط به گفته چند نفر از نمایندگان منتخب پارلمان جدید میانمار، نخستین جلسه در حالی برگزار شد که نیروهای ارتش در داخل و اطراف ساختمان شرایط امنیتی برقرار کرده بودند. همزمان خبرهایی از استعفاي وزیر بهداشت میانمار مخابره شد اما هنوز مشخص نیست او به خواست خود یا به اجبار جایگاش را ترک کرده است. به نوشته «الجزیره»، «مین‌آنگ هلینگ»، فرمانده کل ارتش با اعلام اینکه، ارتش به محض ایجاد

جو بایدن تخلف‌های ترامپ را ترمیم می‌کند اما...

پروسه معیوب «فرمان‌های اجرایی»

هیات تحریریه نشریه اکونومیست مترجم: وصال روحانی

دونالد ترامپ زمان قابل توجهی از زمامداری چهارساله‌اش را صرف امضا و اجرای فرمان‌های اجرایی در این موارد در صحنه‌های سیاسی به مثابه قلعه‌سازی با شن و ماسه است که با ورزش نسیمی اندک هم فرو می‌ریزد. با چنین پیش فرضی جو بایدن که از ۱۱ روز پیش جای ترامپ در کاخ سفید را گرفته، تقریباً تمام احکام اجرایی او را لغو و به‌گونه‌ای قلعه‌های شنی ترامپ را

ویران کرده است. فرمان‌هایی که امریکا را به خواست ترامپ از پیمان پان پاسیفیک بر میماند، به دستور بایدن اتباع کشورهای مسلمان هم که به‌خواسته ترامپ و با بهانه حفظ امنیت امریکایی‌ها از حضور در امریکا منع شده بود حق دارند که به این کشور سفر کنند و در صورت برآوردن شروط مقرر، در امریکا ماندگار شوند و بدتر از هر وقت و هزینه‌ای که ترامپ صرف دیوار کشیدن در مرز امریکا و مکزیک به بهانه جلوگیری از ورود بی‌رویه اهالی این کشور به امریکا به اتهام خلافکاری و بخصوص قاچاقچی بودن آنها کرد. البته ضیق‌وقت و آشوبی که رواج کرونا و تلفات هولناک آن در امریکا ایجاد کرد، سبب شد این دیوارکشی‌ها هیچ‌گاه کامل نشود اما همین رویداد نصف و نیمه هم نشان داد رئیس‌جمهوری افراطی و پوپولیست سابق امریکا چگونه در حال راندن دائمی سایر کشورها و اتباع آنان به بهانه قرار دادن منافع امریکا در اولویت بود. بایدن بر این باور است که لغو فرمان‌های اجرایی قبلی باید محصول اتفاقاتی بیساربد و گریزناپذیر باشد و این امر هزینه سنگینی را می‌طلبد. رئیس‌جمهوری دموکرات امریکا اعتقاد دارد خروج از هر معاهده بین‌المللی که پیشتر در مورد آن به اجماع رسیده باشد و به امضای پیمان‌نامه‌ها منجر شده باشد، به معنای سرستادن این پیمان تلخ

بایدن تخلف‌های ترامپ را ترمیم می‌کند اما...

جو بایدن تخلف‌های ترامپ را ترمیم می‌کند اما...

پروسه معیوب «فرمان‌های اجرایی»

هیات تحریریه نشریه اکونومیست مترجم: وصال روحانی

به دنیا است که امریکا منافع خود را ارجح بر مصالح بین‌الملل می‌داند و ضررهایی چنین باوری بیش از آن است که با پول قابل توصیف باشد. ترامپ که خلاف این می‌اندیشید و مدعی بود اکثر پیمان‌نامه‌های برون مرزی امریکا بیشتر به‌سود طرف‌های خارجی است تا امریکا، حتی پس از خروج از کاخ سفید باید پاسخگوی شکایاتی باشد که از سوی ده‌ها نهاد داخلی و خارجی بابت لغو این تفاهنامه‌ها از وی صورت گرفته است و تا این لحظه رسیدگی به ۸۰ درصد از پرونده‌های مفتوحه در این زمینه با صدور آرای ضد ترامپ و به‌سود شاکیان همراه شده است. با این اوصاف تحلیلگران امور بین‌الملل اینک می‌پرسند آیا نباید در بنیادها و سازوکارهای این فرمان‌های اجرایی یک بازبینی مجدد صورت گیرد و آیا نباید پروسه اجرای آنها را دشوارتر کرد تا هیچ رئیس‌جمهوری نتواند به آسانی از آنها استفاده کم‌اثر و کوتاه‌مدت کند. شاید در جریان ترامپ زدانی بتوان با یک سری امضای جو بایدن هرچه را که ترامپ بی‌دلیل محو کرد، احیا ساخت اما ضررهایی وارده به هرکشوری که اینگونه زیاد به چنین ساز و کار سریعی روی می‌آورد و نگران آینده آن نیست بیش از اینها است. سست شدن روابط کشورها و دور شدن هرچه بیشتر آنها در عصر و زمانه‌ای که مشکلات بزرگ جانی مثل جولان «کوبید»۱۹ دنیا را بیش از پیش متفرق و غرق در ترس و زندگی پنهانی کرده است، یکی از خسران‌های بزرگ این نقض عهدها است. بایدن با فراخوانی مجدد شرکای نامید شده امریکا که با احکام ترامپ فراری شدند، شاید خودش را قدری محبوب بداند. به‌تصور یک رئیس‌جمهوری معتدل را از خود ساطع سازد اما هرگز نمی‌تواند فلسفه‌ها و زیرساخت‌های اینگونه تشکیلات خودگردان فلسطین و امریکا بویژه بازگشایی مراکز دیپلماتیک و کنسولگری و همچنین ازسرگیری کمک‌های امریکا و حمایت از آژانس کار و امداد آوارگان فلسطین (آنروا) مورد بررسی قرار گرفت و سرانجام در گفت‌وگو با هادی عمرو مسئول پرونده فلسطین و رژیم صهیونیستی در وزارت خارجه امریکا، آمادگی محمود عباس برای آغاز روند سیاسی مبتنی بر قوانین بین‌المللی و با نظارت کمیته صلح چهارجانبه اعلام شد.

تشکیلات خودگردان فلسطین اوایل خرداد در اعتراض به

Reuters

اتحادیه اروپا نیز با محکوم کردن اقدام ارتش، در توثیبتی نوشت: «باید به نتیجه انتخابات احترام گذاشته شود تا روند دموکراتیک برقرار بماند.» «وانگ ونبین»، سخنگوی وزارت خارجه چین نیز در گفت‌وگو با رسانه محلی پکن گفت: «امیدواریم هر دو طرف بتوانند اختلافات‌شان را در چارچوب قانون اساسی حل و فصل کرده و ثبات در این کشور برقرار شود.» دو قدرت منطقه‌ای استرالیا و هند، انجمن ملل آسیای جنوب شرقی (آسان)، بنگلادش، انگلیس، سنگاپور و پاکستان نیز خواستار پایبندی ارتش به قانون شدند. میانمار که سال‌ها تحت حاکمیت ارتش قرار داشت چند سالی است که با تلاش کشورهای غربی به حاکمیت دموکراتیک رو آورده و همین امر نگرانی مقامات جهانی را نسبت به تحولات این کشور برانگیخته است.

کشورشان در انتخابات دموکراتیک ۸ نوامبر احترام بگذارند.» به نوشته «فرانس پرس»، «جو بایدن»، رئیس جمهوری منتخب امریکا که دوران انتقالی خود را نیز با اتهامات تقلب در انتخابات از سوی ترامپ با دشواری‌های بسیاری گذرانده است بیانیه‌ای شدیدالحن صادر کرد: «امریکا به هرگونه اقدامی برای براندازی نتایج انتخابات اخیر و روند انتقال قدرت دموکراتیک میانمار مخالف است و در صورتی که مسببان این اقدام عقب‌نشینی نکنند، به آنها برخورد خواهد کرد.» در همین حال «آنتونی بلینکن»، وزیر خارجه دولت جدید امریکا نیز با ابراز نگرانی شدید از وقایع میانمار گفت: «امریکا برای تحقق دموکراسی، آزادی، صلح و پیشرفت همواره پشتیبان مردم میانمار خواهد بود.» شارل میشل، رئیس شورای

کشف ۴۰۰ قربانی داعش

در گور دسته جمعی

اجساد ۴۰۰ قربانی جنایات تروریستی داعش در گوری دسته جمعی در استان نینوی عراق پیدا شد. به گزارش ایسنا به نقل از روسیا الیوم، بنابر اعلام فرمانده پلیس نینوا، این گور که دومین گوری است که در ماه‌های اخیر کشف شده است، در شهرستان تلعفر در غرب این استان قرار دارد. این ۴۰۰ جسد در حالی کشف شده‌اند که دولت عراق از چند روز قبل جمع آوری اطلاعات و تحقیقات برای یافتن دو گور جمعی قربانیان داعش در شهر نینوا را آغاز کرده اما زمان نیش قبرها را اعلام نکرده بود.

انتقاد تند مسکو از مداخله جویی واشگتن

سخنگوی رئیس‌جمهوری روسیه اعلام کرد کرملین به مواضع مداخله‌خواهانه امریکا در قبال اعتراضات غیرقانونی در روسیه توجه نخواهد کرد.

به گزارش ایرنا، «دیمیتری پسکوف» در این باره به خبرنگاران گفت: ما آماده نیستیم اظهارات مقام‌های امریکایی در مورد اعتراضات مخالفان دولت در شهرهای روسیه را بپذیریم و به آن توجه کنیم. در بسیاری از کشورهای اروپایی در همان روز، اعتراضات غیرقانونی برگزار شد و سازمان‌های امنیتی تلاش گسترده‌ای کردند تا امنیت و نظم عمومی را تأمین کنند.

آنتونی بلینکن، وزیر خارجه امریکا در ادامه دخالت‌های واشگتن در امور داخلی مسکو، در چند روز گذشته در حمایت از «الکسی ناولتی» سیاستمدار غرب‌گرا و منتقد اصلی دولت روسیه موضع‌گیری کرد و در توثیبتی، دولت روسیه را به دلیل بازداشت ناولتی و سرکوب حامیان او محکوم کرد. سفارت امریکا در مسکو هم پیش‌تر در توثیبتی نوشته بود: دولت روسیه پیش از اعتراضات جدید شماری از فعالان سیاسی را بازداشت کرده بود. ما از روسیه می‌خواهیم تا به تعهدات بین‌المللی خود در عرصه حقوق بشر عمل کند.

از سرگیری روابط رسمی فلسطین و امریکا

نخست وزیر دولت تشکیلات خودگردان فلسطین پس از تماس تلفنی با مسئول پرونده این کشور و رژیم صهیونیستی در وزارت خارجه امریکا از برقراری مجدد روابط با امریکا خبر داد.

به گزارش ایسنا به نقل از سایت العین الاخباریه، «محمد اشیتبه» گفت: روابط با امریکا به ریاست «جو بایدن» را پس از توقف مقطعی آن در دوران «دونالد ترامپ» رسماً از سر گرفتیم.

در نشست هفتگی در رام الله راه‌های از سرگیری روابط تشکیلات خودگردان فلسطین و امریکا بویژه بازگشایی مراکز دیپلماتیک و کنسولگری و همچنین ازسرگیری کمک‌های امریکا و حمایت از آژانس کار و امداد آوارگان فلسطین (آنروا) مورد بررسی قرار گرفت و سرانجام در گفت‌وگو با هادی عمرو مسئول پرونده فلسطین و رژیم صهیونیستی در وزارت خارجه امریکا، آمادگی محمود عباس برای آغاز روند سیاسی مبتنی بر قوانین بین‌المللی و با نظارت کمیته صلح چهارجانبه اعلام شد.

تشکیلات خودگردان فلسطین اوایل خرداد در اعتراض به

انتقال سفارت واشگتن از تل آویو به قدس رسماً روابط خود

را با دولت امریکا قطع کرده بود.